

Kıdemli Bir Yalnızlık Benimki

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Eylül 2015

Kırkların kırma yalnızlıklarında kırk ikinci yağmurları öncesi
Tezat yüklü iklimlerin ikilem yağılı izdüşümlerinde
Saklı olsa da o hengâme yüklü yetisizliklerim
Kırık bir zincirin kopuk halkasında gizli
Teferruat yüklü ömür bilgisi zaman sarnıcı
Sarkacı kopuk sağdıç bir düşün tekil imgesinde
Saklı iken gecenin gizemi gıyabında yeşeren ümitlerin
Sıdkı sıyrılmış kelam yüklü kalbi esareti
Adım saklı olsa da kopuk dizelerin
Yarım cümlelerinde sarkıttığım saptığım saptırıldığım
Kiblesi mihenk taşı iken içimdeki özlemin.

Kıdemli bir yalnızlık benimki yüklü hayli
Kayıp en az benim kadar sadık kılsam da benliği
Tek söz düşmez haddime patavatsız dünyanın
Yanık tecellisinde saklısın yine
En az gizil tanıklığında evrenin
Paye vermediğim aşkın yanık kokusu
Kül bildiğim gönül iken yâd ettiğim ıslak gözlerim
Mevla'ya dayamışım bir kez varlığımı
Yok bildiğin gözden irak bir gönül yarası
Gönül demlense de vakitli vakitsiz.

Heceler ağlamaklı sefilim berhudar ol sevgili
Kolaysa at elini omzuma bilirim ki uzağımdasın
En az sefil, yorgun düşlerim kadar
Yobaz kılındığım ödemekse kefareti hazırım sevgili
Kolaysa dön geri.

Bilirim sanır mısın ki görmezden gelirim
Safı katıksız o yalıtılmış heyhat aşk
Sen nelere kadirsin ölüm öncesi.
Dimdızlak kaldım o günü milat bilip de
Yaklaşırken kimsesizliğe sorun değil
Demek düşse de payıma alamam kendimi elemden

Nasıl nasıl derinde o özlem nasıl pejmürde
Densiz kılındığım o yalnızlık
Gölgelerin dibinde savurduğum yaşları
Görmezden gelse de kader nimete hep şükrettim
Gök dolu iken yitip gidenlerle.